

Írta: Paul V. Johnson elder
a Hetvenektől

Felettébb diadalmaskodunk, Az által, a ki minket szeretett

A kihívások nem csak azért vannak, hogy próbára tegyenek bennünket. Létfontosságúak ahhoz a folyamathoz, mely során isteni természetet öltünk magunkra.

Földi életünkben vannak próbatételek és csapások, melyek közül néhány igen gyötrelmes is lehet. Lehet az betegség, áruulás, kísértések, egy szerettünk elvesztése, természeti csapások vagy valami egyéb megpróbáltatás. A szenvedés halandó életünk része. Sokan tündöttek már el azon, hogy miért kell szembenéznünk nehéz kihívásokkal. Tudjuk, hogy ennek egyik oka hitünk próbatétele, hogy vajon megtesszük-e mindazt, amit az Úr megparancsolt.¹ E földi élet szerencsére tökéletes hely arra, hogy szembenézzünk e próbatételekkel és legyőzzük azokat.²

Ezek a kihívások azonban nem csak azért vannak, hogy próbára tegyenek bennünket. Létfontosságúak ahhoz a folyamathoz, mely során isteni természetet öltünk magunkra.³ Ha ezeket a kihívásokat megfelelően kezeljük, azokat a javunkra szentelik majd.⁴

Orson F. Whitney elder ezt írta: „Semmilyen általunk elszenvedett fájdalom vagy megpróbáltatás sem hiábavaló. [...] Minden, amit elszenvedünk és amit eltűrünk – különösen akkor, ha türelemmel viseljük –, építi jellemünket, megtisztítja szívünket, kitágítja lelkünket, továbbá gyengédebbé és jószívűbbé tesz minket... A fájdalom és szenvedés, fáradtság és nehézségek által részesülünk abban a tanításban, melynek a megszerzéséért ide jöttünk.”⁵

Egy kilencéves fiúnál nemrégiben a csontrák egyik ritka válfaját állapították meg. Az orvos felvázolta a diagnózist és ismertette a kezelést, mely több hónapig tartó kemoterápiát és egy komoly műtétet igényel majd. Elmondta, hogy ez egy nagyon nehéz időszak lesz a fiú és családja számára, majd hozzátette: „Az emberek azt kérdik tőlem: »Ha túlleszek ezen,

ugyanolyan leszek majd?» Én pedig azt mondom nekik: »Nem, nem leszel ugyanolyan. Sokkal erősebb leszel. Bámulatos leszel.«”

Időnként úgy tűnhet, hogy a megpróbáltatásaink életünk és lelkünk azon részeire összpontosulnak, melyekkel látszólag a legkevésbé tudunk megbirkózni. Mivel e kihívások tervezett végeredménye a személyes növekedés, ne lepődjünk meg, ha azok a megpróbáltatások nagyon személyessé válhatnak, szinte hátszálpontosan az adott szükségleteink vagy gyengeségeink szerint adatnak. Senki sem kivétel, különösen azok a szentek, akik igyekeznek helyesen cselekedni. Néhány engedelmes szent felteheti a kérdést: „Miért pont én? Én próbálok jó lenni. Miért engedi az Úr, hogy ilyesmi történjen?” A próbatétel kemencéje még a legjobb szenteket is segít megtisztítani azáltal, hogy felémészti életük salakját, mely után már csak a tiszta arany marad.⁶ Minden nemes ércnek szüksége van finomításra, hogy a szennyező anyagokat eltávolítsák. Nem elég jónak lenni. A Szabadítóhoz szeretnénk hasonlóná válni, aki „mindenféle fájdalmat és megpróbáltatást és kísértést”⁷ elszenvedve tanult.

A Logan kanyonban lévő Crimson ösvény az egyik kedvenc kirándulóhelyem. Az ösvény fő része magas mészkő sziklák tetején vezet, ahonnan fenséges kilátás nyílik az alatta fekvő kanyonra és völgyre. A sziklák tetejére feljutni azonban nem könnyű feladat. Az ösvény folyamatosan emelkedik, és közvetlenül a csúcs elérése előtt a hegymászonak az emelkedő legmeredekebb szakaszával kell szembeesülnie. Az onnan elénk táruló kanyon látképét maguk a sziklák takarják el. Az utolsó nekirugaszkodás minden erőfeszítést megér, mivel a csúcstról lélegzetelállító kilátás nyílik a hegymászó elé.

Ebben viszont csak a sziklák megmászása után gyönyörködhetünk.

A szentírásokban és az életünkben található minták azt mutatják, hogy sokszor a legsötétebb és legveszélyesebb próbák után azonnal következnek a legjelentősebb események, és a legnagyobb növekedés. „[S]ok megpróbáltatás után jönnek az áldások.”⁸ Izráel gyermekei csapdába estek a Vörös-tenger előtt, mielőtt az kettévált volna.⁹ Nefi veszéllyel, fivérei haragjával és számos kudarcral nézett szembe, mielőtt meg tudta volna szerezni a rézlemezeket.¹⁰ Joseph Smithen egy olyan hatalmas gonosz erő lett úrrá, mely szinte teljesen megsemmisíteni látszott őt. Amikor már majdnem teljesen felemészttette a kétség, erőt vett magán, és Istent hívta. Abban a pillanatban pedig az Atya és a Fiú látogatta meg.¹¹ A keresztelőjük közeledtével gyakran az érdeklődők is megpróbáltatásokkal és ellenállással néznek szembe. Az édesanyák tudják, hogy a születés csodáját is a vajúdas kihívásai előzik meg. Időről időre látunk olyan csodás áldásokat, melyek nagy próbatételek után következnek.

Amikor a nagymamám 19 éves volt, kifejlődött nála egy rendellenesség, amely nagyon lebetegítette. Később ezt mondta: „Még járni sem tudtam. Miután számos hónapot ágyban töltöttem, a bal lábam szinte elsovadt. A csontjaim puhák voltak, mint a szivacs, amikor pedig letettem a lábam a padlóra, olyan volt, mintha áramütés ért volna.”¹² Míg ágyhoz volt kötve és leginkább csak szenvedett, hozzájutott Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza kiadványaihoz és tanulmányozni kezdte azokat. Megtért, majd később meg is keresztelkedett. Sokszor egy szokatlan kihívás segít felkészíteni bennünket valamilyen létfontosságú dologra.

A problémák közepette szinte lehetetlen látni, hogy az azt követő áldások messze felülmúlják majd az éppen akkor érzett fájdalmat, megaláztatást vagy csalódást. „Bármely fenytés ugyan jelenleg nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, ámde utóbb az igazságnak békeséges gyümölcsével fizet azoknak, a kik általa gyakoroltatnak.”¹³ Pál apostol

ezt tanította: „Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk.”¹⁴ Érdekes, hogy Pál a „könnyű szenvedés” kifejezést használta. Egy olyan ember mondta ezeket, akit megvertek, megköveztek, aki hajótörést szenvedett, akit bebörtönöztek, és számos más megpróbáltatáson kellett átesnie.¹⁵ Kétlem, hogy közülünk túl sokan neveznék könnyűnek a megpróbáltatásaikat. Mégis, az ebben az életben és az örökkévalóságban végül elnyert áldásokkal és növekedéssel összehasonlítva, a szenvedéseink valóban könnyűek.

Nem törekszünk a próbatételekre és a szenvedésekre. Az életen át tartó személyes utazásunk során pont a megfelelő mennyiségben jut ki belőlük. Számos próbatétel egyszerűen csak a halandó létünk természetes részei, fejlődésünkben azonban nagyon fontos szerepet játszanak.

A Szabadító, halandó szolgálatának végéhez közeledve minden idők legnehezebb próbatételével nézett szembe – a Gecsemáné és a Golgota elképzelhetetlen szenvedésével. Ezt dicsőséges feltámadása, valamint az az ígélet követte, hogy egy nap majd minden szenvedésünk eltöröltetik. Az Ő szenvedése a húsvét reggelén talált üres sír, valamint a mi jövőbeli halhatatlanságunk és örök életünk előfeltétele volt.

Olykor kihívások nélkül akarunk növekedni és erőfeszítés nélkül akarunk erősebbek lenni. A növekedést azonban nem lehet a könnyebb utat választva elérni. Kétségtelenül tudjuk, hogy egy olyan sportoló, aki nem hajlandó keményen edzeni, soha nem lesz világszínvonalú sportember. Óvatosnak kell tehát lennünk, nehogy megtagadjuk azon dolgok megtételét, melyek segítenek mennyei természetünk elnyerésében.

Az általunk elszenvedett próbatételek és szenvedések egyike sem haladja meg tűrőképességünket, mivel jogosultak vagyunk az Úr segítségére. Mindenre van erőnk Krisztus által, aki megerősít bennünket.¹⁶

Miután felépült súlyos egészségügyi problémáiból, Robert D. Hales elder a következőt osztotta meg velünk az általános konferencián: „Néhány alkalommal elmondtam az Úrnak, hogy már bizonyára megtanultam a szükséges leckéket, és nincs szükség arra, hogy még több szenvedést viseljek el. Az ilyen esdeklések hatástalannak tűntek, mert világossá vált számomra az, hogy a próbatétel megtisztító folyamatát az Úr idejében és az Úr módján kell kibírni. [...] Azt is megtanultam, hogy nem maradok magamra, amikor szembenézek ezekkel a próbatételekkel és csapásokkal, hanem őrangyalok segítenek nekem. Orvosok, ápolók, és mindenekelőtt kedves társam, Mary személyében voltak olyanok, akik nagyon hasonlítottak az angyalokhoz. Időnként pedig, amikor az Úr úgy kívánta, mennyei seregek látogatása vigasztalt, ami vigaszt és örök megerősítést hozott nekem a szükség idején.”¹⁷

Mennyei Atyánk szeret bennünket, és tudja, hogy „aki Istenbe helyezi a bizalmát, az támogatva lesz a próbatételeiben és a gondjaiban és a

megpróbáltatásaiban, és felemeltetik az utolsó napon”¹⁸. Egy napon, amikor a fátjol másik oldalára kerülünk, többet akarunk majd annál, mint hogy valaki csupán annyit mondjon: „Nos, feladatod véget ért.” Azt szeretnénk, hogy az Úr azt mondja: „Jól vagyon jó és hű szolgám...”¹⁹

Nagyon szeretem Pál szavait:

„Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? nyomorúság vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é? [...]”

De mindezekben felettből

Románia, Bukarest

diadalmaskodunk, Az által, a ki minket szeretett.”²⁰

Tudom, hogy Isten él, és hogy az Ő Fia, Jézus Krisztus él. Azt is tudom, hogy az Ő segítségével „felettből diadalmaskodunk” majd az életünkben átélt megpróbáltatások felett. Hozzánk hasonlóvá válhatunk majd. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd 1 Péter 1:6–8; Ábrahám 3:25.
2. Lásd 1 Péter 2:20.
3. Lásd 2 Péter 1:4.
4. Lásd 2 Nefi 2:2.
5. Orson F. Whitney, in Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 98.
6. Lásd Ésaías 48:10; 1 Nefi 20:10.
7. Lásd Alma 7:11–12.
8. Tan és a szövetségek 58:42.
9. Lásd 2 Mózes 14:5–30.
10. Lásd 1 Nefi 3–4.
11. Lásd Joseph Smith története 1:15–17.
12. Amalie Hollenweger Amacher, unpublished history in possession of author.
13. Zsidók 12:11.
14. 2 Korinthusbeliek 4:17.
15. Lásd 2 Korinthusbeliek 11:23–28.
16. Lásd Filippibeliak 4:13.
17. Robert D. Hales: A keresztelés szövetsége: a királyságban és a királyságból valóknak lenni. *Liahóna*, 2001. jan. 6.
18. Alma 36:3.
19. Máté 25:21.
20. Rómabeliek 8:35, 37.